

Születésnapra köszöntő

Bensőséges ünnepség színhelye volt tegnap, pénteken délután Pólya Istvánnak, a munkásmozgalom régi harcósának újszegedi lakása. Hetvenedik születésnapja alkalmából köszöntötte az ünnepeltet Berta István, a városi pártbizottság titkára. Levélben küldte el jókívánságait a munkásországi budapesti. Asztalos János Vasas Zászlóalj parancsnoksága, ahol Pólya István sok éven át szolgálatot teljesített

Országos ifjúsági találkozó Szegeden

Mától — három napon át — Szeged látja vendégül azt a 230 fiatalot, akik az ifjúsági vezetők V. országos találkozó-jára érkeznek városunkba. A találkozón 19 megye ifjúsági vezetői vesznek részt és az úttörővezetők VI. országos konferenciája állásfoglalásának, a KISZ IX. kongresszusának határozatának, valamint az 1976-os váci országos ifjúsági találkozó elfogadott ajánlásait tükrözve elemzik az ifjúsági helyzetet, munkájuk tapasztalatait, eredményeit és gondjait.

Ma délután a küldöttek és a meghívott vendégek városnézésre indulnak, megtekintik a fűvészkeretet, kirándulnak Dorozsmára a Széksőtőhöz, majd vacsora után a Széchenyi téren gyülekeznek az esti felvonulásra. Utjuk majd a Tisza-hídon át az újszegedi ligeten keresztül a KISZ vezetőképző iskolába vezet, ahol este 8 órakor kezdődik az ünnepélyes megnyitó. A mai program táncos, játékos és ismerkedési esttel zárul.

Holnap, vasárnap délelőtt fél 9-től tízeneg munkacsoport kezd meg tanácskozását a város különböző pontjain: a járási KISZ-bizottságon, a Balázs Béla Úttörőházban, a Dózsa György általános iskolában, a DÉLÉP és a KISZV KISZ-bizottságán, a városi ifjúságklubban, valamint Hódmezővásárhelyen, Makón, Szegváron, Sándorfalván és Újlélen. A tanácskozásokon többek között szó lesz az ifjúsági vezetők képzéséről, a

KISZ-esek és az úttörők együttműködéséről, az üzemelekből, vállalatoktól, téveszkekből kikerülő fiatalok ifjúsági tevékenységéről, az ifik lakóterületi munkájáról. A találkozó résztvevői ezt követően Csongrád megye fiatal művészeinek és művészeti csoportjainak ajándékműsorát tekinthetik meg a Kiszínházban.

Hétfőn folytatódik az ismerkedés Szegeddel, majd a fiatalok akadályversenyen mérhetik össze ügyességüket. Az ifjúsági V. országos találkozó záróünnepségére vasárnap délután a Tisza-szálló hangversenytermében kerül sor, melyet búcsúbal követ.

KIOSZ-bizottsági ülés Kisteleken

Tegnap, pénteken Kisteleken tartotta ülését a Kisiparosok Országos Szervezete körzeti csoportjának szolgálatfejlesztési bizottsága. Molnár Zoltán, a kisteleki csoport titkára köszöntötte a vendégeket és az iparostársakat. Baumann Ferenc szegedi körzeti titkár ismertette a kisiparosok népgazdaságban betöltött szerepét. Kitért a lakossági javítások fontosságára, a kor követelte lé-

péstartásra, az igényekhez való alkalmazkodásra, az áruellátás nehézségeire. Ezután a szegedi, vásárhelyi, makói, Mindszenti, Kisteleki, szentesi, csongrádi, sándorfalvi és rózskai helyi csoportok képviselői számoltak be eredményeikről, gondjaikról.

A bizottság tagjai az ülés végén megtekintették Horváth János gumis és Perényi János kelmefestő műhelyét.

Munkás férfitörő találkozó

Fennállásának 75. évfordulóját ünnepli az úpesti „Tungsram Kodály Zoltán Férfikar”. A jubileum alkalmából augusztus 28. és szeptember 3. között — több mint félezer kórista: hét hazai, egy NDK-beli és egy finn férfitörő részvételével — nyilvános hangversenyekből álló munkás énekkari találkozót rendeznek Budapesten — jelentették be az Egyesült Izzó színházában megrendezett sajtótájékoztatón.

A találkozó — a program szerint — a jubiláló kórus díszközgyűléseivel, hétfőn délután nyitják meg az Egyesült Izzó úpesti színházában. A dalostalálkozó résztvevői — közöttük az NDK kiváló népművészeti együttese címmel kitüntetett Mannerhof Leipzig—Nord férfikar és a finnországi Iyväskyläből érkezett Miekuoro Sirkat férfikar — augusztus 28-tól szeptember 1-ig naponta adnak hangversenyt a vasasszakszervezet Koltói Anna utcai színházában. A résztvevők szeptember 1-én együtt koszorúzzák meg a kórus névadóját, Kodály Zoltán Farkasréti temetőben levő sírját, s találkozó keretében szeptember 1-én csaknem 300 hazai és külföldi szakember részvételével rendeznek egész napos szakmai tanácskozást a férfikari mozgalom helyzetéről. Ez utóbira a hazai kórusmozgalom vezetői mellett az ország valamennyi jelentős férfikarának képviselőit meghívták.

Matematikusok nemzetközi konferenciája Szegeden

Algebrai módszerek a gráfelméletben címmel egyhetes nemzetközi konferencia kezdődött tegnap Szegeden. A gráfelmélet — nem egészen pontos kifejezéssel: hálózatok elmélete; a matematikának viszonylag fiatal, de rendkívül gyorsan fejlődő és a gyakorlatban sok területen alkalmazható ága. Ilyenek például az elektromos-, a vízvezeték-, az út-, vasút-, telefonhálózatok, elektromos berendezések (rádiók, tévék, számítógépek) hálózata. A gráfelmélet e struktúrák tulajdonságainak kutatásában több tudományág eredményeit is felhasználja (mint például a valószínűség-számítást, a függvénytant). Különösen hatékonyan hasznosít-

ják kutatói az algebrai módszereket. A konferencia célja: áttekinteni e módszerek alkalmazási körét — az időszűrés jegyében, egyszerűen az alkalmazások új lehetőségeit keresni.

A gráfelmélet kutatásának hazánkban már hagyományai vannak, bizonyos területeken a magyar tudósoknak úttörő szerep jutott. Szegeden viszont az algebrai iskola neve és hagyományai adottak; kezdenek, hogy a magyarországi gráfelméleti nemzetközi konferenciák sorában ezt a sajátos témáját Szegeden rendezze meg a Bolyai János Matematikai Társulat.

Az előadásorozat iránti nagy érdeklődésre jellemző, hogy a téma számos neves

kutatója, szakértője fogadta el a meghívást és tart előadást. Körülbelül 80 külföldi és 40 magyar matematikus vesz részt a konferencián, a plenáris üléseken és a szekciókban összesen 80 előadás hangzik el, köztük négy szegedi matematikusé. A konferenciát dr. Novák László egyetemi tanár, a szegedi egyetem bizottság elnöke nyitotta meg tegnap, pénteken délután, a tudományegyetem újszegedi biológiai épületében. Ugyanitt megkezdődött tegnap az előadás-sorozat; a tanácskozás ideje alatt naponta délelőtt és délután is tartanak referátumokat, a matematikusok 31-én, csütörtökön délelőtt fejezik be munkájukat.

Műanyagok a sebészetben

A tudományos-technikai forradalom eredményeként új, korszerű műanyagokat és eszközöket alkalmaznak a plasztikai sebészetben. Ezekről tanácskoznak tíz európai ország szakemberei Pécsen. A Magyar Sebész Társaság által rendezett háromnapos tudományos ülés pénteken kezdődött meg az orvostudományi egyetemen.

Zoltán János egyetemi tanár, a társaság plasztikai sebész szekciójának elnöke bejelentette, hogy a szekció most első alkalommal fogadja el a tagjait. A szekció elnöke díszoklevelet adott át a lipcei tudósoknak, aki ebből az alkalomból előadást tartott.

A konferencián mintegy félszáz előadás hangzott, illetve hangzik el, főképpen az idegen anyagokkal történő helyreállítás, pótló és képző plasztikai műtétekről.

Az ülésen elhangzott, hogy örömdetesen megnőtt az esztétikai jellegű műtétek száma Magyarországon: minden tízedik beavatkozás ilyen célú történik és számuk évről évre emelkedik.

Turisták vagyunk

Utazási hirdetések olvassák az újságban. Jó néhány utazási iroda hirdeti, csalogtat, rábeszél: utazz külföldre, ismerd meg a világot. Csak az Ausztriát és Ausztriát, a Szovjetuniót és Spanyolországot. Pénz dolga melyiket válasszod, egyik olcsóbb, a képeztet akarom reklámozni, hanem az igazi élmény a lehetőségek skálája széles. Változnak a fogalmak. Ha korábban azt mondták valamilyen turistát: szöges cipő, bricsesznadrágos, hátizsákot cipelő, a Pilist vagy a Börzsölyt járó hegyász, képeztet, ma olyasvalaki, aki értünk ezen — nem is Örökre megmarad emlékeztet, hanem tömeget —, aki vasútton, autón, repülőgépen bebarangolja a világot. Ilyen értelemben lettünk turistának, ahogy szinte egész Európa azzá, „mozgó földrésszé” vált.

Ismerkedünk egymással, de ezzel kapcsolatban különböző gondolatok, érzelmek, megfontolások támadnak az emberben. Az egyik így hangzik, mi marad meg bennünk ezekből az utakból? Időnként, ha egy házaspár vendégségbe megy a másikhoz, felsóhajt: „Ezek megint külföldi utazásokról készített diáfilmeket fognak vetíteni!” Igaz, másoknak nem olyan érdekesek, vonzóak ezek a színes felvételek, mint nekem, aki ott jártam. Mégis ez jelképezi a tényleges élményt. Régi szép épületek, érdekes, járókelőktől

nyüzsgő utcák, szokatlan tájak és mi, akik ilyen alkalmakkor odaállunk magunk is a fényképezőgép lencséjére, olyasmival, ami ma-csehszlovákia és Ausztriát, radandóvá, ami egyszerű és megismételhetetlen. Félreértés ne essék, nem a fényképezést akarom reklámozni, hanem az igazi élmény szerzését. Cipőt is vehetsz, nadrágot és inget, pulóvert, korábban azt mondták valamilyen turistát: szöges cipő, bricsesznadrágos, hátizsákot cipelő, a Pilist vagy a Börzsölyt járó hegyász, képeztet, ma olyasvalaki, aki értünk ezen — nem is Örökre megmarad emlékeztet, hanem tömeget —, aki vasútton, autón, repülőgépen bebarangolja a világot. Ilyen értelemben lettünk turistának, ahogy szinte egész Európa azzá, „mozgó földrésszé” vált.

Sokszor elmondták már, a magyar turista hazájának követe. Én is leírom. Nem azért teszem, hogy valamilyen agitálásra biztassak bárkit is a külföldön. Egy népről, országról egyébként sem annak alapján alakul ki a vélemény, amit önmagáról mond. „Nagykövetek” vagyunk, amikor külföldön az utcán sétálgatunk, „viselkedünk”, megismerkedünk az ottaniakkal, bemegyünk az üzletekbe, a szállodákba vagy a kempingben lakunk... Nem is mondom erről többet, még azt vehetjük szememre, hogy prédikálók.

De hadj szójak az érem másik oldaláról, a benyomástól, amelyet a külföldiek nálunk szerezhetnek. Nem tartozunk az élvonalbeli idegenforgalmi helyek közé, mint Olaszország, vagy Ausztria. Mégis egyre nő az ideérkezők száma, milliók nagyságrendekkel emelkedik, és az idén soha nem tapasztalt csúcsot ért el. Tudom, vannak az „idegeninváziók” hátrányai is, de aki visszautazik tőlünk néhány nap vagy hét után, többnyire elégedett, és nyilván olyanok is kerülnek szép számmal, akik szeretettel gondolnak vissza az országra. A „szeretet” szót használtam, bár ez nem idegenforgalmi fogalom. E területen a pénz, a valutát sokkal többen emlegetik. De ha igaz, hogy hazánkban a magyar vendégszeretet, és ha mindig gondolunk is erre, amikor ismerős külföldit fogadunk, vagy csak az utcán találkozunk a turistákkal — bizonyos, hogy a kép, amelyet rólunk alkotnak, kedvező marad.

Mind sűrűbben találkozunk egymással, mi, Európa lakói, a Lenin körúton, a Via Venetón, a Nyeveskij prospektben. Sok millió „nagykövet”, aki tömegmérésekben tanulja a turizmust.

T. I.

Gémes Eszter:

Mindig magam

107.

Búzában egyeztek. Csak hogy az én uram megtalálta gyorsan-frissen a cimborákat. Egy Sándorfalváról költözött borsák mindjárt a pártját fogta. Már tudta, hol mit mérnek. A kert, hogy kiadtam Sándorfalván, előre fizettek két mázsa búzát. Három hitvány süldőt vettem egy mázsa búzáért. Szabadon jártak, nem is nagyon törődtem velük. Nagyon szépen fejlődnek, a malacok. Kivetődtem a salátaföldre, csupa malacnyom, de saláta semmi. Ahogy nőtt, úgy megették. Aztán jött az eper, alig vettem észre, mázsánál is többek lettek. Elneveztem őket „Salátáknak”. Levágtuk mind a háromat, hogy legyen cserének. A jószágot becézve, mindig szeretettel neveltem. Oldalba nem rúgtam, vagy a kavaró lapáttal az orrára nem toltam volna. Sok esetet láttam ilyen, mikor tolakodott a vályúhoz, olyat az orrára vágta, hogy szívg hatáon elsivalkodta magát a disznó. Úgy adtam neki, hogy a kiöntött elesegre jöjjenek. Megsimogattam, ha ettek, azok szintúgy emelkedtek, ettek nyugodtan, nem félelemmel. Az olyan jószágot, akit vernek, az még az evést is rettegve végzi, és a félelem visszaveti a fejlődésben.

A következő évben vettem hat fekete malacot, elneveztem őket Koppoknak, mert mindig az aj-

tón kopogtak. Eladtam őket Kisteleken, pesti vette meg, de nagyon szépek voltak.

Egy hét múlva jön az asszony, nagyon megijedtem, mert bizonyos betegségért nyolc napig felelni kell az eladónak.

— Asszonyom! Baj van! — Remegek. — Hogy hívta maga azokat a disznókat? Én már mindenféleképpen szólítottam őket, de rá sem hallgatnak.

— Csak ez a baj? — megnyugodtam. — Koppoknak.

— Azt a koppos... nekik! Most már tudom. Nagyon szépen, jól esznek, csak ez volt a baj.

Cserélni járt az az asszony, onnan ismertem. Egyet elneveztem Totónak, úgy 70 kilós lehetett. Szegedre vittem, nem kellett a disznó sehogy sem. Én simogattam a disznót.

— Öggyé Totókám! — Éppen mellettünk halad el egy házaspár, Rókuson késes volt. Az asszony fülét megütö, hogy én Totónak becézem Megalkudtunk, megvette, azt mondja:

— Csak azért! Mert Totónak hívják!

Télen elmentem Szegedre, megnéztem Totót, útba esik. Előtte való nap vágta le, 140 kilós volt. — Soha többet nem veszek disznót — mondta az asszony. — Nem engedte a hentesnek levágni, már azt mondta a hentes, elmege, vele ne cirkuszoljon. Anyira szerettem, hogy a konyhája küszöbén feküdt, ott lépkedte át. De mégis csak levágták.

Mivel építési engedélyt nem kaptam, a régi helyére kellett építeni. Tíz méter hossza volt a fél ház, négy méterre hagytam az egyik szobát, 3,5 méteresre a másikat, a szélességéből meg egy méterre folyosót terveztem, innen lett a padlásfeljáró. Tehát a kéményt úgy akartam, hogy mind a két helyiséget lehessen onnan fűteni. A kijáró vasajtót, meg a kemence szája irányába; hogyha

kinyitottuk az ajtót, úgy tudunk fűteni, mert a folyosó csak méter széles volt, szénvono nyélnek hosszabb hely kellett, azért kellett az ajtót a kemence szája irányába tenni. Az a sándorfalvi koma, akiről már megemlékeztem, értett a kőművesmunkákhoz. Megfogadtam, rakja fel a kéményt. Fel is rakta részletekben, mert el-elszökdöstek Palival inni.

Arról volt szó, hogy a kemencét is megcsinálja. Mindig halogatta. Már december eleje volt, hideg volt, nem tudtam ott tüzelni. Majd megfogtam, pokrócban ültem, úgy varrtam. Már a sarat is kitapostam, cserepet törtem, salakot hordtam, minden el volt készítve. Nem jött Sörös, elküldtem Palit érte, az is odaveszett. Igaz, hogy Csengelen pusztá földre raktam kemencét, de ehhez nem mertem hozzáfogni. Másnap is el-megy Pali érte, nem jönnek. Amit az Isten ad! Hozzáfogtam. Egy sor sár, egy sor cserép, így rétegesen raktam felfelé, de előbb ricászárból csináltam formát. Tíz óra tájban már úgy 30 centire felraktam, hazaállítanak, jó spiccesen. Meglátja Sörös, mit csinálók, azt mondja:

— Az sem lesz már jó!
— Mijé? — kérdem, hátha megtudok valamit.
— Mesteri titok!
— Sz...-k a mesterségébe!

Elmentek, átmegegyek az öcsémhez, kérdem:
— Te, láttad-e, hogy Fehér hogy rakta a kemencét?

— Én nem láttam — feleli. — Margit volt ide-haza.

— Gyere, nézd meg! Paliék elmentek, magam vagyok. — Átjón.

— Biztos jó lesz, csak folytasd tovább!

(Folytatjuk.)